

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 16. januarja 2019*

„Predhodno odločanje – Carinska unija – Carinski zakonik Unije – Člen 39 – Status pooblaščenega gospodarskega subjekta – Izvedbena uredba (EU) 2015/2447 – Člen 24(1), drugi pododstavek – Vložnik, ki ni fizična oseba – Vprašalnik – Zbiranje osebnih podatkov – Direktiva 95/46/ES – Člena 6 in 7 – Uredba (EU) 2016/679 – Člena 5 in 6 – Obdelava osebnih podatkov“

V zadevi C-496/17,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Finanzgericht Düsseldorf (finančno sodišče v Düsseldorfu, Nemčija) z odločbo z dne 9. avgusta 2017, ki je na Sodišče prispela 17. avgusta 2017, v postopku

Deutsche Post AG

proti

Hauptzollamt Köln,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi M. Vilaras (poročevalec), predsednik četrtega senata v funkciji predsednika tretjega senata, J. Malenovský, L. Bay Larsen, M. Safjan in D. Šváby, sodniki,

generalni pravobranilec: M. Campos Sánchez-Bordona,

sodna tajnica: R. Šereš, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 5. julija 2018,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Deutsche Post AG U. Möllenhoff, Rechtsanwalt,
- za Hauptzollamt Köln W. Liebe, M. Greve-Giesow in M. Hageroth, agenti,
- za špansko vlado S. Jiménez García in V. Ester Casas, agenta,
- za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj z G. Albenziom, avvocato dello Stato,
- za madžarsko vlado M. Z. Fehér, G. Koós in R. Kissné Berta, agenti,
- za Evropsko komisijo B.-R. Killmann in F. Clotuche-Duvieusart, agenta,

* Jezik postopka: nemščina.

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 17. oktobra 2018

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 24(1), drugi pododstavek, Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2447 z dne 24. novembra 2015 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o carinskem zakoniku Unije (UL 2015, L 343, str. 558).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Deutsche Post AG in Hauptzollamt Köln (glavni carinski urad v Kölnu, Nemčija) (v nadaljevanju: glavni carinski urad) glede narave in obsega osebnih podatkov tretjih oseb, ki jih je treba predložiti, da bi podjetje imelo status pooblaščenega gospodarskega subjekta, določen v členu 39 Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL 2013, L 269, str. 1, v nadaljevanju: Carinski zakonik).

Pravni okvir

Pravo Unije

Carinska zakonodaja

- 3 Naslov I Carinskega zakonika vsebuje poglavje 2, naslovljeno „Pravice in obveznosti oseb v zvezi s carinsko zakonodajo“, ki vsebuje oddelek 4, naslovljen „Pooblaščen gospodarski subjekt (v nadaljevanju: AEO), katerega del so člani od 38 do 41.

- 4 Člen 38 tega zakonika določa:

„1. Gospodarski subjekt s sedežem na carinskem območju Unije, ki izpolnjuje merila iz člena 39, lahko zaprosi za status [AEO].

Carinski organi, po potrebi po posvetovanju z drugimi pristojnimi organi, podelijo navedeni status, ki ga nadzorujejo.

2. Status [AEO] zajema naslednji vrsti dovoljenj:

- (a) dovoljenje [AEO] za carinske poenostavitve, na podlagi katerega je imetnik upravičen do določenih poenostavitev, predvidenih v skladu s carinsko zakonodajo; ali
- (b) dovoljenje [AEO] za varnost in varstvo, na podlagi katerega je imetnik upravičen do olajšav v zvezi z varnostjo in varstvom.

[...]

5. Carinski organi na podlagi priznanja statusa [AEO] za carinske poenostavitve in pod pogojem, da so izpolnjene zahteve, povezane s posebno vrsto poenostavitve, določeno v carinski zakonodaji, dovolijo subjektu uporabo navedene poenostavitve. Carinski organi ne preverjajo ponovno meril, ki so jih preverili že ob podelitvi statusa [AEO].

6. [AEO] iz odstavka 2 je upravičen do ugodnejše obravnave kot drugi gospodarski subjekti pri carinskih kontrolah, in sicer v skladu z vrsto podeljenega dovoljenja, kar vključuje zmanjšanje števila fizičnih kontrol in kontrol dokumentov.

[...]“

5 Člen 39 navedenega zakonika določa:

„Merila za podelitev statusa [AEO] so naslednja:

(a) odsotnost hujših ali ponavljajočih se kršitev carinske zakonodaje in davčnih predpisov ter odsotnost hujših kaznivih dejanj v zvezi z gospodarsko dejavnostjo vložnika;

[...]“

6 Člen 41, prvi odstavek, tega zakonika določa:

„Komisija z izvedbenimi akti sprejme podrobna pravila za uporabo meril iz člena 39.“

7 Naslov I Izvedbene uredbe 2015/2447 zajema poglavje 2, naslovljeno „Pravice in obveznosti oseb v zvezi s carinsko zakonodajo“, ki vsebuje oddelek 3, naslovljen „Pooblaščeni gospodarski subjekt“, ta pa člene od 24 do 35.

8 Člen 24(1), drugi pododstavek, te uredbe določa:

„Če vložnik ni fizična oseba, se šteje, da je merilo iz člena 39(a) [Carinskega] zakonika izpolnjeno, če v zadnjih treh letih nobena od naslednjih oseb ni huje ali ponavljajoče kršila carinske zakonodaje in davčnih predpisov ter ni storila hujših kaznivih dejanj v zvezi s svojo gospodarsko dejavnostjo:

(a) vložnik;

(b) oseba, ki vodi vložnika ali nadzoruje njegovo upravljanje;

(c) zaposleni, odgovoren za carinske zadeve vložnika.“

9 V uvodni izjavi 9 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/341 z dne 17. decembra 2015 o dopolnitvi Uredbe št. 952/2013 v zvezi s prehodnimi določbami za nekatere določbe carinskega zakonika Unije, kadar zadevni elektronski sistemi še ne delujejo, in o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2015/2446 (UL 2016, L 69, str. 1) je navedeno:

„Ker je treba elektronski sistem, ki je potreben za uporabo določb [Carinskega] zakonika, ki urejajo zahtevek za pridobitev dovoljenja za status [AEO] in njegovo odobritev, še posodobiti, se morajo sredstva v papirni in elektronski obliki, ki so trenutno v uporabi, še naprej uporabljati, vse dokler se sistem ne posodobi.“

10 Člen 1 te uredbe določa:

„1. Ta uredba določa prehodne ukrepe za sredstva za izmenjavo in shranjevanje podatkov iz člena 278 [Carinskega] zakonika, dokler elektronski sistemi, ki so potrebni za uporabo določb [tega] zakonika, še ne delujejo.“

2. Zahteve glede podatkov, oblik in kod, ki se uporabljajo za prehodna obdobja, določena v tej uredbi, Delegirani uredbi [Komisije] (EU) 2015/2446 [z dne 28. julija 2015 o dopolnitvi Uredbe št. 952/2013 o podrobnih pravilih v zvezi z nekaterimi določbami carinskega zakonika (UL 2015, L 343, str. 1)] in v Izvedbeni uredbi [2015/2447] so določene v Prilogah k tej uredbi.“

- 11 Delegirana uredba 2016/341 vsebuje poglavje 1, naslovljeno „Splošne določbe“, ta pa vsebuje oddelek 3, naslovljen „Zahtevek za status [AEO]“, v katerem člen 5 te uredbe določa:

„1. Do datuma posodobitve sistema AEO iz Priloge k Izvedbenemu sklepu [Komisije] 2014/255/EU [z dne 29. aprila 2014 o oblikovanju delovnega programa za carinski zakonik Unije (UL 2014, L 134, str. 46)] carinski organi lahko dovolijo, da se v zvezi z zahtevki in odločbami za AEO ali v zvezi s katerim koli poznejšim dogodkom, ki bi lahko vplival na prvotni zahtevek ali odločbo, uporabijo sredstva, ki niso tehnike elektronske obdelave podatkov.

2. V primerih, na katere se nanaša odstavek 1 tega člena, velja:

(a) zahtevki za status AEO se vložijo v obliki obrazca iz Priloge 6; in

[...]“

- 12 Priloga 6 k navedeni uredbi vsebuje del z naslovom „Pojasnjevalne opombe“. V točki 19 teh opomb, ki se nanaša na ime, datum in podpis vložnika, je med drugim navedeno:

„[...]“

Število prilog: vložnik navede naslednje splošne informacije:

1. Pregled glavnih lastnikov/delničarjev, pri čemer se navedejo imena in naslovi ter njihovi sorazmerni deleži. Pregled članov upravnega odbora. Ali carinski organi že od prej poznajo lastnike zaradi neizpolnjevanja zahtev?

2. Oseba iz uprave vložnika, ki je odgovorna za carinske zadeve.

[...]

8. Imena glavnih uradnih upraviteljev (generalnih direktorjev, vodij oddelkov, računovodij, vodje carinskega oddelka itd.). Opis sprejetih postopkov v položajih, ko pristojni uslužbenec ni prisoten, začasno ali stalno.

9. Imena in položaj oseb v organizaciji vložnika s posebnim strokovnim znanjem in izkušnjami na področju carin. Ocena ravni znanja teh oseb v zvezi z uporabo informacijskih tehnologij v carinskih in poslovnih postopkih ter splošnimi poslovnimi zadevami.

[...]“

Pravo varstva osebnih podatkov

- 13 Člen 2 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 15, str. 355) je določal:

„V tej direktivi:

- (a) ‚osebni podatek‘ pomeni katero koli informacijo, ki se nanaša na določeno ali določljivo fizično osebo (‚posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki‘); določljiva oseba je tista, ki se lahko neposredno ali posredno identificira, predvsem s sklicevanjem na identifikacijsko številko ali na enega ali več dejavnikov, ki so značilni za njeno fizično, fiziološko, duševno, ekonomsko, kulturno ali socialno identiteto;
- (b) ‚obdelava osebnih podatkov‘ (‚obdelava‘) pomeni kakršen koli postopek ali niz postopkov, ki se izvajajo v zvezi z osebnimi podatki z avtomatskimi sredstvi ali brez njih, kakršno je zbiranje, beleženje, urejanje, shranjevanje, prilagajanje ali predelava, iskanje, posvetovanje, uporaba, posredovanje s prenosom, širjenje ali drugo razpolaganje, prilagajanje ali kombiniranje, blokiranje, izbris ali uničenje;

[...]“

- 14 Člen 6 navedene direktive je določal:

„1. Države članice določijo, da morajo biti osebni podatki:

- (a) pošteno in zakonito obdelani;
- (b) zbrani za določene, izrecne in zakonite namene in se ne smejo naprej obdelovati na način, ki je nezdržljiv s temi nameni. [...]
- (c) primerni, ustrezni in ne pretirani glede na namene, za katere se zbirajo in/ali naprej obdelujejo;

[...]

2. Upravljavca mora zagotoviti, da se ravna v skladu z odstavkom 1.“

- 15 Člen 7 navedene direktive je določal:

„Države članice določijo, da se lahko osebni podatki obdelujejo samo, če:

[...]

- (c) je obdelava potrebna za skladnost z zakonsko obveznostjo, ki velja za upravljavca; [...]

[...]“

- 16 Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL 2016, L 119, str. 1) je začela veljati 24. maja 2016. Z njo je bila razveljavljena Direktiva 95/46 z učinkom od 25. maja 2018.

17 Člen 4 te uredbe med drugim vsebuje te opredelitve:

„V tej uredbi:

- (1) ‚osebni podatek‘ pomeni katero koli informacijo v zvezi z določenim ali določljivim posameznikom [...]; določljiv posameznik je tisti, ki ga je mogoče neposredno ali posredno določiti, zlasti z navedbo identifikatorja, kot je ime, identifikacijska številka, podatki o lokaciji, spletni identifikator, ali z navedbo enega ali več dejavnikov, ki so značilni za fizično, fiziološko, genetsko, duševno, gospodarsko, kulturno ali družbeno identiteto tega posameznika;
- (2) ‚obdelava‘ pomeni vsako dejanje ali niz dejanj, ki se izvaja v zvezi z osebnimi podatki ali nizi osebnih podatkov z avtomatiziranimi sredstvi ali brez njih, kot je zbiranje, beleženje, urejanje, strukturiranje, shranjevanje, prilagajanje ali spreminjanje, priklic, vpogled, uporaba, razkritje s posredovanjem, razširjanje ali drugačno omogočanje dostopa, prilagajanje ali kombiniranje, omejevanje, izbris ali uničenje;

[...]“

18 Člen 5 navedene uredbe, naslovljen „Načela v zvezi z obdelavo osebnih podatkov“, določa:

„1. Osebni podatki so:

- (a) obdelani zakonito, pošteno in na pregleden način v zvezi s posameznikom, na katerega se nanašajo osebni podatki (‚zakonitost, pravičnost in preglednost‘);
- (b) zbrani za določene, izrecne in zakonite namene ter se ne smejo nadalje obdelovati na način, ki ni združljiv s temi nameni; [...]
- (c) ustrezni, relevantni in omejeni na to, kar je potrebno za namene, za katere se obdelujejo (‚najmanjši obseg podatkov‘);

[...]

2. Upravljavec je odgovoren za skladnost z odstavkom 1 in je to skladnost tudi zmožen dokazati (‚odgovornost‘).“

19 Člen 6 te uredbe, naslovljen „Zakonitost obdelave“, določa:

„1. Obdelava je zakonita le in kolikor je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

[...]

- (c) obdelava je potrebna za izpolnitev zakonske obveznosti, ki velja za upravljavca;

[...]

3. Podlaga za obdelavo iz točk (c) in (e) odstavka 1 je določena v skladu s:

- (a) pravom Unije; ali
- (b) pravom države članice, ki velja za upravljavca.

Namen obdelave se določi v navedeni pravni podlagi [...]. Navedena pravna podlaga lahko vključuje posebne določbe, s katerimi se prilagodi uporaba pravil iz te uredbe, med drugim: splošne pogoje, ki urejajo zakonitost obdelave podatkov s strani upravljavca; vrste podatkov, ki se obdelujejo; zadevne posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki; subjekte, katerim se osebni podatki lahko razkrijejo, in namene, za katere se lahko razkrijejo; omejitve namena; obdobja hrambe; ter dejanja obdelave in postopke obdelave, vključno z ukrepi za zagotovitev zakonite in poštene obdelave, kot tiste za druge posebne primere obdelave iz poglavja IX. Pravo Unije ali pravo države članice izpolnjuje cilj javnega interesa in je sorazmerno z zakonitim ciljem, za katerega si prizadeva.

[...]“

Nemško pravo

- 20 Člen 139a(1) Abgabenordnung (nemški davčni zakonik, v nadaljevanju: AO) v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari, določa:

„Zvezni davčni urad vsakemu davčnemu zavezancu dodeli enotno in trajno oznako (identifikacijsko oznako) zaradi nedvoumne identifikacije v davčnem postopku; davčni zavezanec ali tretja oseba, ki podatke tega davčnega zavezanca posreduje finančnim organom, navede identifikacijsko oznako pri vlogah, izjavah ali sporočilih finančnim organom. Sestavljena je iz zaporedja števil, ki ne sme biti sestavljeno ali izpeljano iz drugih podatkov o davčnem zavezancu; zadnja številka je kontrolna [...]“

- 21 Člen 139b AO, naslovljen „Identifikacijska številka“, določa:

„(1) Posamezniku ne sme biti dodeljena več kot ena identifikacijska številka [...]“

(2) Finančni organi lahko identifikacijske številke zbirajo in uporabljajo le, če je to potrebno za izpolnjevanje njihovih zakonskih nalog ali če zakonska določba izrecno dovoljuje ali nalaga zbiranje in uporabo identifikacijskih števil. Drugi javni ali zasebni subjekti lahko:

1. identifikacijske številke zbirajo in uporabljajo le, če je to potrebno zaradi prenosa podatkov med njimi in finančnimi organi ali če zakonska določba izrecno dovoljuje ali nalaga zbiranje in uporabo identifikacijskih števil, [...]
3. zakonito zbrano identifikacijsko številko davčnega zavezanca uporabijo pri izpolnjevanju obveznosti obveščanja finančnih organov, če se obveznost obveščanja nanaša na tega davčnega zavezanca in bi bila zbiranje in uporaba identifikacijske številke dopustna po točki 1 [...]

[...]“

- 22 Člen 38(1) in (3) Einkommensteuergesetz (zakon o dohodnini, v nadaljevanju: EStG) v različici, ki se uporablja v sporu o glavni stvari, določa:

„(1) Pri dohodkih iz zaposlitve se dohodnina pobira z odtegljaji od plače (davek na plače), če plačo izplačuje delodajalec [...]

[...]

(3) Delodajalec davek na plače za račun delavca odtegne pri vsakem izplačilu plače.“

23 Člen 39(1) EStG, z naslovom „Individualni podatki za izračun pri viru odtegnjenega davka na plače“, določa:

„Za izvedbo pri viru odtegnjenega davka na plače se na zahtevo delavca oblikujejo individualni podatki za izračun pri viru odtegnjenega davka [...]“

24 Člen 39e EStG, naslovljen „Postopek v zvezi s pripravo in uporabo elektronskih individualnih podatkov za izračun pri viru odtegnjenega davka na plače“, določa:

„(1) Zvezni davčni urad za vsakega delavca načeloma samodejno določi davčni razred in število davčnih olajšav za otroke, ki se upoštevajo pri davčnih razredih od I do IV, [...] kot individualne podatke za izračun pri viru odtegnjenega davka na plače (člen 39(4), prvi stavek, točki 1 in 2) [...] Če finančni urad v skladu s členom 39 določi individualne podatke za izračun pri viru odtegnjenega davka na plače, jih sporoči zveznemu davčnemu uradu, da ta omogoči avtomatiziran priklic s strani delodajalca [...]

(2) Da bi bili individualni podatki za izračun pri viru odtegnjenega davka na plače na razpolago delodajalcu avtomatizirano, zvezni davčni urad hrani individualne podatke za izračun pri viru odtegnjenega davka na plače ob navedbi identifikacijske številke ter teh podatkov za vsakega davkoplačevalca poleg podatkov iz člena 139b(3) [AO]:

1. pravna pripadnost verski skupnosti, za katero se plačuje davek, ter datum vstopa in izstopa,
2. zakonski stan v skladu s predpisi o prijavi in datum nastopa ali prenehanja zakonskega stanu ter pri poročenih identifikacijska številka zakonca,
3. otroci z navedbo identifikacijske številke [...]

[...]

(4) Delavec mora vsakemu svojemu delodajalcu zaradi dostopa do individualnih podatkov za izračun pri viru odtegnjenega davka na plače ob začetku delovnega razmerja sporočiti

1. identifikacijsko številko in datum rojstva [...]

[...]

Delodajalec ob začetku delovnega razmerja pri zveznem davčnem uradu s prenosom podatkov pridobi individualne elektronske podatke za izračun odtegljaja davka na plače zadevnega delavca in jih prenese na plačni konto delavca.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

25 Družba Deutsche Post je imela status pooblaščenega prejemnika, status pooblaščenega pošiljatelja in dovoljenje za uporabo splošnega zavarovanja, ki pomenijo poenostavitev v okviru carinske ureditve Unije.

26 Ker so se s Carinskim zakonikom spremenili posamezni pogoji za izdajo dovoljenj v carinskih zadevah, je glavni carinski urad z dopisom z dne 19. aprila 2017 Deutsche Post pozval k izpolnitvi vprašalnika za samooceno, v katerem je morala natančno opredeliti člane svetovalnih odborov in nadzornih svetov, glavne člane posloводства (generalne direktorje, vodje oddelka, vodje računovodstva, vodje oddelka za

carinske zadeve, itd.) in odgovorne za upravljanje carinskih zadev ali odgovorne za njihovo obravnavo ter med drugim posredovati davčne identifikacijske številke vsakega od zadevnih posameznikov in kontaktne podatke pristojnih davčnih uradov v zvezi z njimi.

- 27 Glavni carinski urad je družbi Deutsche Post pojasnil, da ob pomanjkanju tvornega sodelovanja ne bo mogoče ugotoviti, ali so izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja, določeni v Carinskem zakoniku, in da bo v tem primeru, ko pogoji niso več izpolnjeni, razveljavil njena dovoljenja.
- 28 S tožbo, vloženo pri predložitvenem sodišču Finanzgericht Düsseldorf (finančno sodišče v Düsseldorfu, Nemčija), družba Deutsche Post izpodbija obveznost pošiljanja davčnih identifikacijskih številk zadevnih oseb in kontaktnih podatkov pristojnih davčnih uradov v zvezi z njimi glavnemu carinskemu uradu.
- 29 Zatrjuje, da je krog oseb iz tega podjetja, ki jih zadevajo ta vprašanja, ki jih je postavil glavni carinski urad, zelo velik, da del teh oseb ni pripravljen pristati na posredovanje svojih osebnih podatkov in da gre za krog oseb, širši od tistega, navedenega v členu 24(1), drugi pododstavek, Izvedbene uredbe 2015/2447. Družba Deutsche Post ocenjuje, da položaj njenih delavcev glede davka na plače ne dopušča ocene o tem, ali so bile v zvezi z njeno gospodarsko dejavnostjo storjene hujše ali ponavljajoče se kršitve carinske ali davčne zakonodaje ali hujša kazniva dejanja. Meni, da zbiranje davčnih identifikacijskih številk ni niti potrebno niti primerno za določitev njene zanesljivosti v zvezi s carinskim pravom, preveritev osebnega davčnega položaja vseh zadevnih oseb pa naj bi bila glede na ta cilj nesorazmerna.
- 30 Glavni carinski urad predlaga zavrnitev te tožbe. Zlasti zatrjuje, da je prenos davčnih identifikacijskih številk potreben, da se omogoči jasna opredelitev zadevnih oseb v okviru zahteve za informacije, ki jo je poslal pristojnemu davčnemu uradu, da je izmenjava informacij predvidena za vsak primer posebej le, če ta urad razpolaga z elementi o resnih in večkratnih kršitvah davčne zakonodaje, pri čemer se ustavljeni prekrškovni postopki ali kazenski pregoni ne upoštevajo, in da se ponavljajoče se kršitve te zakonodaje upoštevajo le v primeru ponovitve, ki je nesorazmerna z naravo in pomembnostjo gospodarske dejavnosti vložnika za dovoljenje. Meni, da je krog oseb, na katere se nanašajo postavljena vprašanja, v skladu s carinskimi predpisi Unije.
- 31 Predložitveno sodišče meni, da je rešitev spora o glavni stvari odvisna od razlage člena 24(1), drugi pododstavek, Izvedbene uredbe 2015/2447 v povezavi s členom 8 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in z Uredbo 2016/679, pri čemer davčne identifikacijske številke zadevnih oseb in kontaktni podatki zanje pristojnih davčnih uradov predstavljajo osebne podatke.
- 32 Po eni strani se sprašuje, ali posredovanje takih podatkov pomeni zakonito obdelavo na podlagi Izvedbene uredbe 2015/2447. Po drugi strani dvomi o potrebnosti uporabe osebnih podatkov zaposlenih in članov nadzornega sveta družbe Deutsche Post, ki so bili zbrani za namene pobiranja dohodnine v obliki pri viru odtegnjenega davka na plače.
- 33 Predložitveno sodišče meni, da osebni podatki teh zaposlenih niso neposredno povezani z oceno zanesljivosti družbe Deutsche Post glede na določbe carinskega prava in nimajo nobene zveze z njeno gospodarsko dejavnostjo.
- 34 Predložitveno sodišče se sprašuje, ali carinska uprava ob upoštevanju člena 8(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in načela sorazmernosti lahko zahteva osebne podatke, kot so davčne identifikacijske številke zadevnih oseb in kontaktni podatki pristojnih davčnih uradov za določitev dohodnine teh oseb. To sodišče ugotavlja, da člani nadzornega sveta niso navedeni v Prilogi 6 k Delegirani uredbi 2016/341 ter da tako kot vodje oddelka in vodje računovodstva niso pristojni za vprašanja v zvezi s carinskimi predpisi.

35 V teh okoliščinah je Finanzgericht Düsseldorf (finančno sodišče v Düsseldorfu) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člen 24(1), drugi pododstavek, Izvedbene uredbe [2015/2447] razlagati tako, da lahko v skladu z njim carinski organ od vložnika zahteva, da navede davčne številke, ki jih je nemški zvezni davčni urad dodelil za namene pobiranja dohodnine, in davčne urade, pristojne za odmero dohodnine, glede članov nadzornega sveta vložnika in pri njem zaposlenih izvršnih direktorjev, vodij oddelkov, vodij računovodstva, vodij oddelkov za carinske zadeve ter oseb, odgovornih za carinske zadeve, in oseb, ki obravnavajo carinske zadeve?“

Vprašanje za predhodno odločanje

Uvodne ugotovitve

36 Za odgovor na postavljeno vprašanje se zainteresirane stranke, razen Komisije, opirajo na Uredbo 2016/679, na katero se sklicuje tudi predložitveno sodišče.

37 Komisija v zvezi s tem trdi, da ker je dejansko stanje v postopku v glavni stvari nastalo aprila 2017, se za rešitev spora o glavni stvari uporablja Direktiva 95/46.

38 Ob tem pa glede na ugotovitveno naravo tožbe pred nacionalnim sodiščem (*Feststellungsklage*) ni izključeno, da se ta uredba uporablja *ratione temporis* za rešitev spora v postopku v glavni stvari, kar se na obravnavi ni moglo pojasniti.

39 Zato je treba na zastavljeno vprašanje odgovoriti tako ob upoštevanju Direktive 95/46 kot Uredbe 2016/679.

Vsebinska presoja

40 Predložitveno sodišče z vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 24(1), drugi pododstavek, Izvedbene uredbe 2015/2447 v povezavi z Direktivo 95/46 in Uredbo 2016/679 razlagati tako, da carinski organi od vložnika zahtevka za status AEO lahko zahtevajo, da predloži davčne identifikacijske številke, dodeljene za namene pobiranja dohodnine, članov njegovega nadzornega odbora in njegovih zaposlenih, ki izvajajo naloge generalnih direktorjev, vodij oddelka, vodij računovodstva, vodij oddelka za carinske zadeve ter tistih, ki so odgovorni za upravljanje carinskih zadev, in tistih, ki so odgovorni za njihovo obravnavo, ter kontaktne podatke pristojnih davčnih uradov za vse te osebe.

41 Na prvem mestu je treba poudariti, da člen 24(1), drugi pododstavek, Izvedbene uredbe 2015/2447 določa, da kadar vložnik zahtevka za status AEO ni fizična oseba, se merilo iz člena 39(a) Carinskega zakonika šteje za izpolnjeno, če v zadnjih treh letih nobena od oseb, ki jih imenuje, ni zagrešila resnih kršitev ali ponavljajočih se kršitev niti carinske zakonodaje niti davčnih predpisov in ni storila hujših kaznivih dejanj v zvezi z njegovo gospodarsko dejavnostjo.

42 Gre zgolj za vložnika, osebo, ki vodi vložnika ali nadzoruje njegovo upravljanje, in zaposlenega, odgovornega za carinske zadeve vložnika. Ob branju besedila te določbe je jasno, da je ta seznam izčrpen.

43 Zato ni mogoče sprejeti, da je člen 24(1), drugi pododstavek, Izvedbene uredbe 2015/2447 mogoče razlagati tako, da se nanaša na fizične osebe, ki ne vodijo vložnika, ki ne nadzorujejo njegovega upravljanja ali niso odgovorne za njegove carinske zadeve. Tako s to določbo niso zajeti člani

svetovalnih odborov in nadzornih svetov pravne osebe, vodje oddelkov, razen tistih, ki naj bi bili odgovorni za carinske zadeve vložnika, vodje računovodstva in osebe, odgovorne za obravnavo carinskih zadev.

- 44 Za generalne direktorje pa se lahko šteje, da zanje veljajo zahteve, določene v navedeni določbi, če bi jih bilo treba v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, obravnavati, kot da vodijo vložnika ali da nadzorujejo njegovo upravljanje.
- 45 Delegirana uredba 2016/341 sicer v točki 19 pojasnjevalnih opomb iz Priloge 6 določa, da vložnik zahtevka za status AEO k predloženemu obrazcu svojega zahtevka za ta status priloži imena in položaje širšega seznama fizičnih oseb od seznama, določenega v členu 24(1), drugi pododstavek, Izvedbene uredbe 2015/2447.
- 46 Vendar v tem pogledu zadostuje ugotoviti, da Delegirane uredbe 2016/341 ni mogoče razlagati, kot da je njen cilj ali učinek odstopanje od člena 41, prvi odstavek, Carinskega zakonika, v skladu s katerim Komisija z izvedbenimi akti sprejme podrobna pravila za uporabo meril iz člena 39 tega zakonika, ki jih je treba pregledati, da se ugotovi, ali vložnik lahko pridobi status AEO.
- 47 Zato Delegirana uredba 2016/341 ne more vplivati na obseg člena 24(1), drugi pododstavek, Izvedbene uredbe 2015/2447.
- 48 Poleg tega okoliščina, da ta določba nalaga izpolnjevanje zahtev, ki jih določa, „osebi“, ki vodi vložnika ali nadzoruje njegovo upravljanje in „zaposlenemu“, odgovornemu za carinske zadeve v njegovem imenu, ne more voditi do ugotovitve, da se te zahteve nanašajo le na eno samo osebo, ki vodi vložnika ali nadzoruje njegovo upravljanje, in enega samega zaposlenega, odgovornega za carinske zadeve v njegovem okviru.
- 49 Ni namreč mogoče izključiti, da v organizaciji nekega podjetja več fizičnih oseb sovodi to podjetje ali da skupaj nadzorujejo njegovo upravljanje in da je v okviru tega podjetja več drugih fizičnih oseb odgovornih za carinske zadeve, zlasti na ozemeljski osnovi.
- 50 Zato so fizične osebe iz člena 24(1), drugi pododstavek, Izvedbene uredbe 2015/2447 vsi, ki v organizaciji vložnika tega vodijo ali nadzorujejo njegovo upravljanje, ter tisti, ki so odgovorni za carinske zadeve v njegovem okviru.
- 51 Na drugem mestu, da bi carinski organi lahko odločili o zahtevku za status AEO, ta določba zahteva, da se jim dovoli dostop do podatkov, ki omogočajo ugotovitev, da nobena od fizičnih oseb, ki jih določa, ni zagrešila resne kršitve ali večkratnih kršitev carinskih ali davčnih predpisov in ni storila hujših kaznivih dejanj v zvezi z njegovo gospodarsko dejavnostjo.
- 52 V obravnavani zadevi nemški carinski organi zahtevajo predložitev davčne identifikacijske številke fizičnih oseb iz točke 50 te sodbe in kontaktne podatke pristojnih davčnih uradov v zvezi s temi osebami.
- 53 V takem primeru je pomembno, da se, če praksa teh organov pomeni obdelavo osebnih podatkov v smislu člena 2(a) Direktive 95/46 ali člena 4, točka 2, Uredbe 2016/679, spoštuje ureditev Unije o varstvu osebnih podatkov.
- 54 V zvezi s tem ta ureditev zahteva, da se spoštovanje pravice do zasebnosti v zvezi z obdelavo osebnih podatkov nanaša na vsako informacijo, ki se nanaša na določeno ali določljivo fizično osebo (glej v tem smislu sodbi z dne 9. novembra 2010, Volker und Markus Schecke in Eifert, C-92/09 in C-93/09, EU:C:2010:662, točka 52, ter z dne 17. oktobra 2013, Schwarz, C-291/12, EU:C:2013:670, točka 26).

- 55 Iz sodne prakse Sodišča izhaja tudi, da so davčni podatki „osebni podatki“ v smislu člena 2(a) Direktive 95/46 (glej v tem smislu sodbi z dne 1. oktobra 2015, Bara in drugi, C-201/14, EU:C:2015:638, točka 29, ter z dne 27. septembra 2017, Puškár, C-73/16, EU:C:2017:725, točka 41).
- 56 Davčna identifikacijska številka je po svoji naravi davčni podatek, ki se nanaša na določeno ali določljivo fizično osebo, in zato osebni podatek. Poleg tega je treba zaradi povezave med davčno identifikacijsko številko natančno opredeljene osebe in informacije o pristojnem davčnem organu za to osebo, ki jo vzpostavijo carinski organi, to informacijo prav tako šteti za osebni podatek.
- 57 Kakršna koli obdelava osebnih podatkov pa mora biti po eni strani v skladu z načeli glede kakovosti podatkov, ki so določena v členu 6 Direktive 95/46 ali členu 5 Uredbe 2016/679 in po drugi strani ustrezati enemu od meril za zakonitost obdelave podatkov, ki so navedena v členu 7 te direktive ali v členu 6 te uredbe (glej v tem smislu sodbi z dne 20. maja 2003, Österreichischer Rundfunk in drugi, C-465/00, C-138/01 in C-139/01, EU:C:2003:294, točka 65, ter z dne 13. maja 2014, Google Spain in Google, C-131/12, EU:C:2014:317, točka 71).
- 58 Natančneje, osebni podatki morajo biti v skladu s členom 6(1)(b) in (c) Direktive 95/46 ali členom 5(1)(b) in (c) Uredbe 2016/679 zbrani za določene, izrecne in zakonite namene ter morajo biti ustrezni, relevantni in omejeni na to, kar je potrebno za te namene, njihova obdelava pa je zakonita v skladu s členom 7(c) te direktive ali členom 6(1)(c) te uredbe, če je to potrebno za spoštovanje zakonske obveznosti, ki velja za upravljavca.
- 59 Poleg tega je treba opozoriti, da zahteva po pošteni obdelavi osebnih podatkov, določena v členu 6 Direktive 95/46 ali v členu 5 Uredbe 2016/679, vsebuje obveznost informiranja zadevnih oseb o tem, da te podatke carinski organi zbirajo z namenom njihove naknadne obdelave (glej v tem smislu sodbo z dne 1. oktobra 2015, Bara in drugi, C-201/14, EU:C:2015:638, točka 34).
- 60 Kar zadeva položaj v zadevi v glavni stvari, je razvidno, po eni strani, da je davčne identifikacijske številke fizičnih oseb sprva zbral delodajalec teh oseb, da bi se zagotovila skladnost z zakonodajo o dohodnini in, natančneje, spoštovala obveznost tega delodajalca, da plača pri viru odtegnjen davek, izračunan na podlagi prihodkov iz zaposlitve vsake od teh fizičnih oseb.
- 61 Po drugi strani je poznejše zbiranje teh osebnih podatkov s strani carinskih organov za odločitev o zahtevku za status AEO potrebno za spoštovanje zakonske obveznosti, ki velja za te organe v skladu s členom 24(1), drugi pododstavek, Izvedbene uredbe 2015/2447, in pogojev, ki jih določa za odobritev tega statusa. V tem smislu so ti podatki zbrani in zato obdelani za določene, izrecne in zakonite namene.
- 62 Enako velja glede zbiranja kontaktnih podatkov davčnih uradov, pristojnih za odmero dohodnine navedenih fizičnih oseb, ki ga opravijo carinski organi, če je namen tega zbiranja ravno tako omogočiti odločitev o zahtevku za status AEO.
- 63 Glede na to morajo biti v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, podatki, ki jih zbirajo carinski organi, in sicer davčne identifikacijske številke fizičnih oseb in kontaktni podatki davčnih uradov, pristojnih zanje za odmero dohodnine, kot izhaja iz točke 58 te sodbe, primerni, ustrezni in omejeni na to, kar je potrebno za namene, za katere se ti osebni podatki zbirajo.
- 64 Kot je navedel generalni pravobranilec v točki 66 sklepnih predlogov, dejstvo, da carinski organi podelijo status AEO subjektu, v praksi ustreza prenosu dela nalog nadzora carinskih predpisov na ta subjekt. Zato je pomembno, da ti organi pred odobritvijo tega statusa lahko pridobijo informacije o zanesljivosti vložnika zahtevka za navedeni status glede spoštovanja carinskih predpisov in o zanesljivosti fizičnih oseb, navedenih v členu 24(1), drugi pododstavek, Izvedbene uredbe 2015/2447, glede izpolnjevanja carinske zakonodaje in davčnih predpisov, ki se nanašajo nanje.

- 65 Zato predstavlja zbiranje davčnih številke le od fizičnih oseb, omenjenih v tem členu, ter kontaktnih podatkov zanje pristojnih davčnih uradov, ustrezen in primeren ukrep za to, da se carinskim organom omogoči, da preverijo, ali kateri od njih ni storil katere od kršitev iz navedenega člena.
- 66 Poleg tega so osebni podatki, ki jih tako zbirajo ti organi, omejeni na to, kar je potrebno za doseg cilja iz člena 24(1), drugi pododstavek, Izvedbene uredbe 2015/2447, saj gre za omejene podatke, ki sami po sebi carinskim organom ne razkrivajo občutljivih informacij o osebnem položaju, kot so zakonski stan ali verska pripadnost ali dohodki fizičnih oseb, ki jih zadevajo.
- 67 Čeprav, kot navaja predložitveno sodišče, zbiranje davčnih identifikacijskih številke fizičnih oseb iz tega člena in kontaktnih podatkov zanje pristojnih davčnih uradov carinskim organom načeloma lahko omogoči dostop do osebnih podatkov, ki niso v nobeni zvezi z gospodarsko dejavnostjo vložnika zahtevka za status AEO, je treba ugotoviti, da kršitve davčnih določb, omenjenih v tem členu, niso omejene na tiste, ki so povezane z gospodarsko dejavnostjo vložnika zahtevka za status AEO.
- 68 V zvezi s tem je upravičeno, da morajo ti organi pred odobritvijo takšnega statusa vložniku, kar pomeni, kot izhaja iz točke 64 te sodbe, da se nanj prenese naloga, lastne carinskim organom, preveriti ne le, ali vložnik spoštuje carinsko zakonodajo, temveč tudi, glede na njihovo raven odgovornosti v organizacijski strukturi tega vložnika, ali same fizične osebe, navedene v členu 24(1), drugi odstavek, Izvedbene uredbe 2015/2447, niso storile resne kršitve ali večkratnih kršitev te zakonodaje ali davčnih predpisov, ne glede na to, ali so te kršitve povezane z gospodarsko dejavnostjo vložnika ali ne.
- 69 Zato je zbiranje davčnih identifikacijskih številke fizičnih oseb, ki so taksativno našteje v členu 24(1), drugi pododstavek, Izvedbene uredbe 2015/2447, in kontaktnih podatkov pristojnih davčnih uradov v zvezi s temi osebami, ki ga opravijo carinski organi, dovoljeno samo v delu, v katerem ti podatki tem organom omogočajo pridobitev informacij o resnih kršitvah ali ponavljajočih se kršitvah carinske zakonodaje ali davčnih predpisov ali hujših kaznivih dejanjih, ki so jih storile te fizične osebe v zvezi s svojo gospodarsko dejavnostjo.
- 70 Glede na zgornje preudarke je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 24(1), drugi pododstavek, Izvedbene uredbe 2015/2447 v povezavi z Direktivo 95/46 in Uredbo 2016/679 razlagati tako, da carinski organi od vložnika zahtevka za status AEO lahko zahtevajo, da sporoči davčne identifikacijske številke, dodeljene za namene pobiranja dohodnine, ki se nanašajo le na fizične osebe, ki vodijo vložnika ali nadzorujejo njegovo upravljanje, in na fizične osebe, odgovorne za carinske zadeve pri vložniku, ter kontaktne podatke pristojnih davčnih uradov za vse te osebe v delu, v katerem ti podatki tem organom omogočajo pridobitev informacij o resnih kršitvah ali ponavljajočih se kršitvah carinske zakonodaje ali davčnih predpisov ali hujših kaznivih dejanjih, ki so jih storile te fizične osebe v zvezi s svojo gospodarsko dejavnostjo.

Stroški

- 71 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

Člen 24(1), drugi pododstavek, Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2447 z dne 24. novembra 2015 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o carinskem zakoniku Unije v povezavi z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter v povezavi z Uredbo (EU) 2016/679

Evropskega parlamenta in Sveta dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) je treba razlagati tako, da carinski organi od vložnika zahtevka za status pooblaščenega gospodarskega subjekta lahko zahtevajo, da sporoči davčne identifikacijske številke, dodeljene za namene pobiranja dohodnine, ki se nanašajo le na fizične osebe, ki vodijo vložnika ali nadzorujejo njegovo upravljanje, in na fizične osebe, odgovorne za carinske zadeve pri vložniku, ter kontaktne podatke pristojnih davčnih uradov za vse te osebe v delu, v katerem ti podatki tem organom omogočajo pridobitev informacij o resnih kršitvah ali ponavljajočih se kršitvah carinske zakonodaje ali davčnih predpisov ali hujših kaznivih dejanjih, ki so jih storile te fizične osebe v zvezi s svojo gospodarsko dejavnostjo.

Podpisi